

клуцохорското мѣсто, отпуска го бесплатно на желающитѣ да се заселятъ въ него, или по-скоро освобождава ги за нѣколко години подъ редъ отъ извѣстни данъци. Отъ тукъ може да се потвърди казаното и по-рано, че първитѣ български поселенци, както въ централния Сливенъ, тъй и въ Клуцохръ, сж заправляли града съ съдѣйствието на турската власт и при това съ извѣстни отстъпки, войнишки правдини. Турското име на новоселския изворъ Кадж-Кайнакъ, възможно е да е въ свързка съ битието на сжщия кадия, който дава началото на Клуцохоръ. Споредъ нѣкои, изворътъ се е наричалъ Кадънъ-Кайнакъ, дѣто ужъ се сбирали на гуляй сливенскитѣ кадъни (туркини); но по-приемливо е първото, споредъ което единъ отъ сливенскитѣ кадии прѣтеглилъ водата на тоя изворъ и я намѣрилъ за най-добра и лека отъ всички останали¹⁾. Тѣй или иначе, споменуването на кадия за мѣста при квартала Ново-Село, говори, че първиятъ турски прѣдставителъ въ новия Сливенъ се е наричалъ кадия (и чакъ прѣзъ послѣднитѣ два вѣка — аенинъ) и обитавалъ въ Ново-Село, откъдѣто турцитѣ се прѣхвърлятъ въ централния Сливенъ приблизително прѣди тия два вѣка²⁾.

Бѣлѣжки за XVI-я вѣкъ.

Развоятъ на заселището Сливенъ прѣзъ XVI-я вѣкъ засѣга разширяването на вече три направени до тукъ все тѣй отдѣлни една отъ друга части: Енидже-Кариеси (Ново-Село), централенъ Сливенъ (у турцитѣ Ислимие) и Кадж-къой (Клуцохоръ). Прѣзъ тоя вѣкъ това разширение е достигнало до тамъ, че е дало отъ всички тия части едно цѣло (съ три главни квартала). Това се види напр. отъ Х. Калфа, който при посѣщаването си на Сливенъ, около половината на слѣдния вѣкъ, не пише отдѣлно за

¹⁾ Ср. хубавитѣ бѣлѣжки на Йорданъ Михайловъ (редакторъ на „Свѣтлина“, самъ родомъ отъ Сливенъ) въ пловдивския вѣстникъ „Народний Гласъ“. 1883 г., май.

²⁾ Заселища съ имена Кадж-Къой или Кадиево — има сума: с. Кадиево или Кадж-Къой, добричко, пловдивско; Кадж-Къой, карнобадско; Кадж, шуменско; Кадж-Аланъ, н.-загорско; деветъ други села: Кадж-Къой.